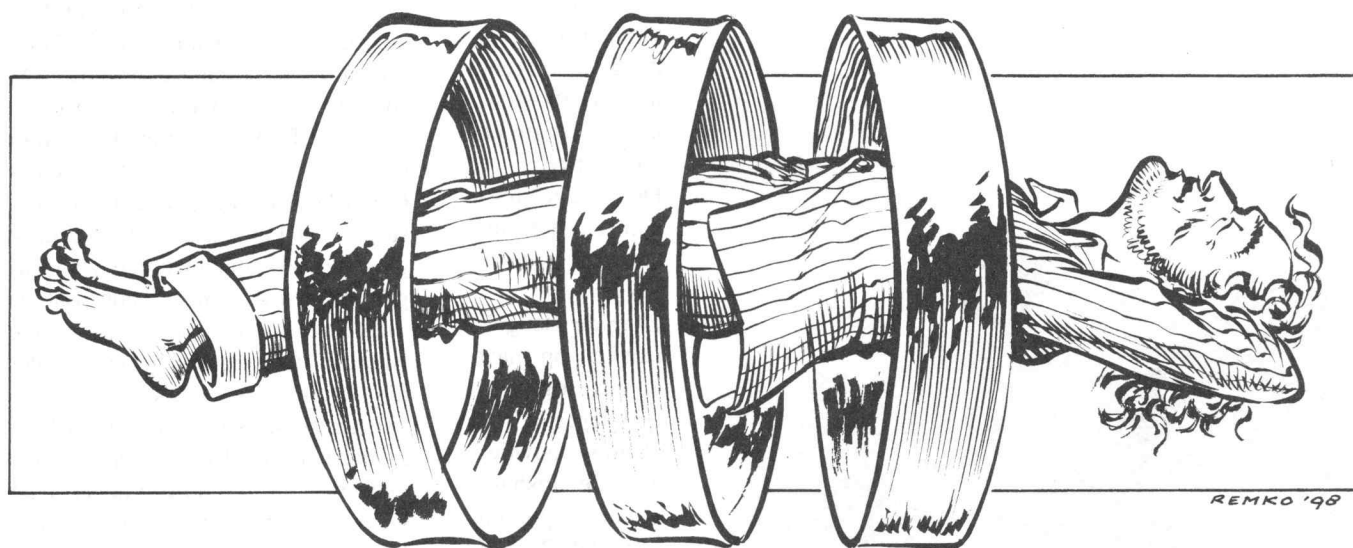

ervaring met de circoflex

Ik zie mijzelf als een buggy-freak. Het zelf ontwerpen en maken van matrassen en daarna op vol vermogen er mee door de branding rijden, is voor mij het summum. Achtjes vliegen met een delta ben ik al na een half achtje zat; er moet uitdaging in zitten in de vorm van tricks. Een éénlijner moet dus helemaal apart zijn wil ik er warm voor lopen en hem gaan maken. Mijn eerste éénlijner is een dubbele paraslee waaronder ik mijn spiegelreflex camera schroef om op hoogte foto's te maken.

De circoflex.

Al mijn adrenaline werd echter geprikkeld toen de circoflex beschreven werd. Zelfs het Internet gonsde van "cyber-adrenaline" toen de circoflex wereldwijd zijn intrede maakte. Op zo'n moment ben ik niet meer te stoppen. Het standaard model sla ik direct over en ben voor de 750 - Mylar versie gegaan. Mylar (zilverkleurig) is te koop bij uitgebreide kampeer/bergsport winkels als warme deken in de afmeting 210 bij 140 cm. Altijd weer leuk om opmerkingen van verkopers te krijgen als je, in dit geval 3 "dekens" koopt: "Zo, U bent nogal wat van plan!". "Ja, lekker kamperen met het hele gezin op een

bergrichel!" is mijn antwoord, gevolgd door enige ongeloofwaardige blikken van de verkoper. Het spul kost ongeveer 10 gulden per deken, dus duur is het niet. Mylar is ook te koop in winkels waar etalage decoratie materialen verkocht worden, zelfs in meer kleuren (bedankt Peter!). Alhoewel ik er over denk om eens een onderkoeling te simuleren, ambulances hebben namelijk goudkleurige warmtedekens van Mylar...

De opbouw.

Het verwerken van Mylar is een probleem. Net als bij het gewone vliegerdoek is Mylar ook niet echt te lijmen. Transparante Bison-Tix werkt echter voldoende en je ziet geen restjes lijn zitten. Mijn ervaring met lijmen is dat het erg snel fout gaat waardoor lelijke vouwen en plooiën ontstaan bij het lijmen van de tunnels. Vlakke stukken aan elkaar lijmen gaat goed. Gezien het resultaat van de achterste zoom ben ik voor de voorste zoom overgestapt op plakband. Aangezien ik de toom met lusjes aan de ring vastmaak, moet het Mylar versterkt worden op de openingen in de tunnel. Mylar is redelijk sterk, als er echter een gaatje of scheurtje in zit is het afgelopen en uit. Zorg dus dat openingen altijd verstevigd worden.

Ik heb grijs plakband gebruikt dat relatief "onzichtbaar" is op zilverkleurig Mylar. In de lucht blijkt dit echter niet te reflecteren, waardoor het grijze plakband als een donkere streep te zien is. Bij bouwmarkten is zilver reflecterend plakband te koop, in dit geval een betere keus.

Mijn circoflex is demontabel, dus voorzien van een rits. Mylar is echter vrij kwetsbaar, als het dus niet echt noodzakelijk is, laat ik hem in elkaar. De ring is vrij eenvoudig opvouwbaar waardoor hij wat handelbaarder wordt.

Het vliegen.

Vliegen met de circoflex is een ervaring apart. Ik begon met 200 meter touw van 55 kg, zo'n groot ding moet toch een beetje trekken! Niets is minder waar: de circoflex trekt nauwelijks, dus dun vliegertouw is meer dan genoeg. Het oplaten is geen probleem, even aan de toom optillen, een klein rukje en hij staat. Zorg wel dat je de toom nauwkeurig maakt, een kleine afwijking is genoeg om hem uit evenwicht te brengen. 1 Beaufort windkracht is genoeg om te kunnen vliegen, zeker met de Mylar versie. De constructie- en wind-kwaliteit bepalen het windbereik. Als je de ring van 3 mm koolstofstaf maakt en de